ISTOTA POŽEHNANIA

...poznáš, že ja som Hospodin, a že tí, ktorí očakávajú na mňa, sa nebudú hanbiť. (Izaiáš 49:23) Blahoslavení sú všetci, ktorí očakávajú na Neho. (Izaiáš 30:18)

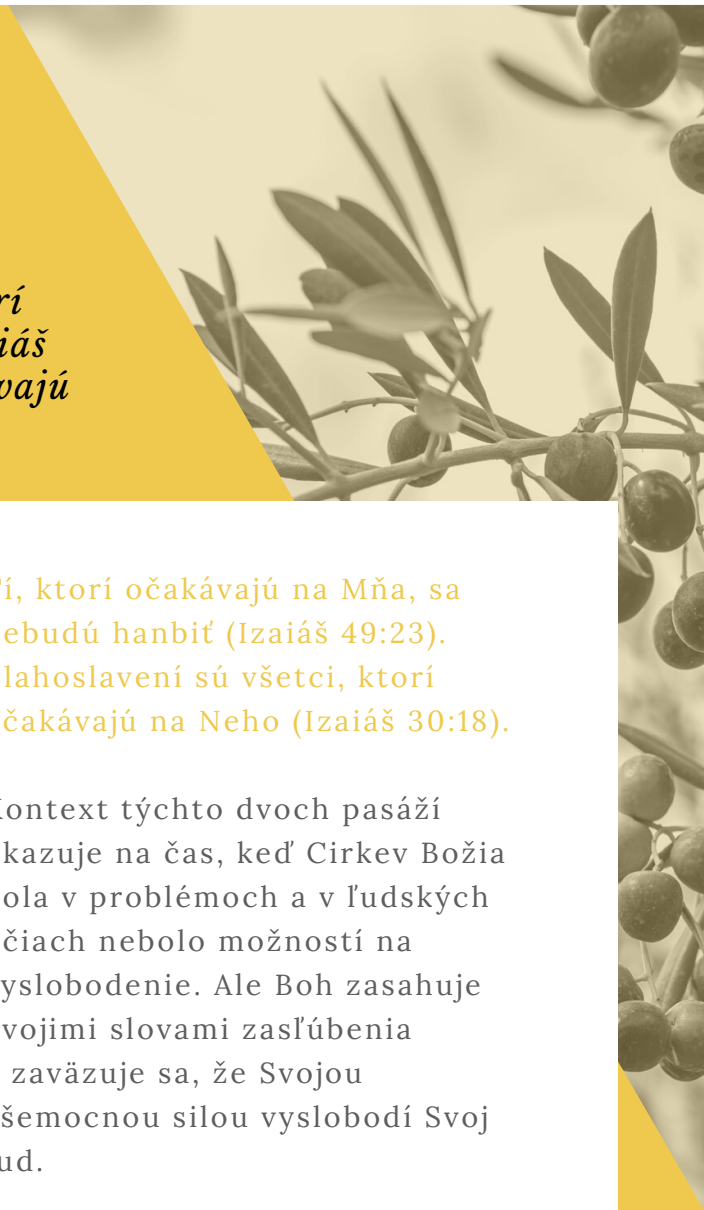

Aké zasľúbenia! Ako sa Boh snaží tiahnuť nás, aby sme čakali na ňNeho a uisťuje nás, ako sa len dá, že to určite nebude nadarmo: **Tí, ktorí očakávajú na mňa, sa nebudú hanbiť.** Aj keď sme to mnohokrát zažili, stále sme pomalí naučiť sa, že toto požehnané čakanie musí a môže byť pre život tým, čím je pre nás dýchanie.

Práve vďaka nepretržitému odpočívaniu v Božej prítomnosti a Jeho láske a vďaka neustálemu poddávaniu sa, On dokonáva svoju prácu v nás. Počúvajte a zamýšľajte sa, kým naše srdcia nedokážu povedať s novým presvedčením: **Blahoslavení sú všetci, ktorí očakávajú na Neho.** V modlitbe v 25. žalme čítame: Nech nie som zahanbený (verše 2 a 20).

Táto samotná modlitba ukazuje, **ako sa bojíme, že to tak nebude.** Počúvajme Božiu odpoveď, kým nezmizne všetok strach a kým vďaka tomu nepošleme späť do neba slová, ktoré povedal Boh: Áno, Pane, veríme v to, čo hovoríš: Tí, ktorí očakávajú na Mňa, sa nebudú hanbiť (Izaiáš 49:23). Blahoslavení sú všetci, ktorí očakávajú na Neho (Izaiáš 30:18).

Kontext týchto dvoch pasáží ukazuje na čas, keď Cirkev Božia bola v problémoch a v ľudských očiach nebolo možností na vyslobodenie. Ale Boh zasahuje Svojimi slovami zasľúbenia a zaväzuje sa, že Svojou všemocnou silou vyslobodí Svoj ľud.

Ako Boh, ktorý sa podujal pracovať na ich vykúpení, ich pozýva, aby na Neho čakali a uisťuje ich, že sklamanie nie je možné. Aj my žijeme v dňoch, kedy mnohé v stave Cirkvi s jej profesionalizmom a formalizmom je neopísateľne smutné.

Uprostred všetkého, za čo chválime Boha, je veľa toho, nad čím sa treba rmútiť. Ak by sme nemali Božie zasľúbenia, asi by sme si zúfali. Ale vo Svojich zasľúbeniach sa živý Boh zaviazal

On je Darca a živý zdroj požehnania

a oddal sa nám. Volá nás, aby sme na Neho čakali. Uisťuje nás, že nebudeme zahanbení. Kiež by sa naše srdcia naučili pred Ním čakať, kým nám nezjaví, čo pre nás znamenajú Jeho zasľúbenia a kým v tých zasľúbeniach nezjaví Seba Samého v skrytej sláve.

Budeme ťahaní čakať len a jedine na Neho. Nech Boh rozšíri počet tých, ktorí hovoria: Naša duša čaká Hospodina; našou pomocou a naším štítom je On (Žalm 33:20). Toto čakanie na Boha za Jeho Cirkev a ľudí bude veľmi závislé od miesta, ktoré čakanie na Neho zabralo v našom osobnom živote.

Myseľ môže mať často krásne vízie o tom, čo Boh zasľúbil, že urobí a pery o tom dokážu rozprávať strhujúcimi slovami, ale týmto sa naša viera, či moc nemeria. Nie, **dôležité je to, čo poznáme z Boha v našej osobnej skúsenosti,** keď nám dáva víťazstvo nad nepriateľmi; keď vládne, panuje a zjavuje Seba Samého vo Svojej svätosti a moci v našej najvnútornejšej časti bytia.

Toto je tá skutočná miera duchovného požehnania, ktoré od Neho očakávame a ktoré dokážeme sprostredkovať našim súputníkom. Keď si uvedomujeme, akým požehnaním sa pre naše vlastné duše stalo čakanie na Boha, s dôverou vieme očakávať i príchod požehnania na Cirkev okolo nás.

Kľúčové slovo všetkých našich očakávaní bude - **tí, ktorí očakávajú na Mňa, sa nebudú hanbiť.** Na základe toho, čo urobil v nás, Mu dokážeme dôverovať, že urobí mocné veci i okolo nás.

Blahoslavení sú všetci, ktorí očakávajú na Neho. Áno, požehnaní i teraz, počas čakania. To zasľúbené požehnanie pre nás i pre iných môže meškať, avšak nevysloviteľné blaho poznania Jeho; že Ho máme – Božského darcu a živý zdroj prichádzajúceho požehnania – to je naše už teraz. Dovoľ, aby táto pravda obsadila tvoju dušu, aby čakanie na Boha bolo najvyšším privilégiom stvorenia, najvyšším blahom Jeho vykúpeného dieťaťa.

Tak, ako slnko vstupuje so svojím svetlom a teplom a krásou a požehnaním do každého jedného stebielka trávy, ktorá rastie smerom k nebu z chladnej zeme, aj večný Boh sa dotýka každého čakajúceho dieťaťa v ohromnosti a jemnosti Svojej lásky. (On sa) zaskvel v našich srdciach na osvietenie známosti slávy Božej v tvári Ježiša Krista (2 Korintským 4:6).

Čítajte znova tieto slová, kým sa vaše srdce nenaučí, na čo Boh čaká, aby to vo vás urobil. Kto dokáže zmerať rozdiel medzi obrovským slnkom a tým nepatrným stebielkom trávy? Aj tak tá trávička môže mať toľko slnka, koľko potrebuje, či dokáže prijať.

Naozaj verte, že pri čakaní na Boha sa stretáva Jeho veľkosť a naša malosť a nádherne spolu pasujú. Vidíš, že v prázdnote, chudobe, vyslovenej bezmocnosti, pokore, krotkosti a poddajnosti Jeho vôli, môžeš byť v úplnej tichosti? Keď na Neho čakáš, Boh sa približuje. On sa zjaví ako Boh, ktorý mocne naplní každé Svoje zasľúbenie.

Nech tvoje srdce vždy zaspieva pieseň: **Blahoslavení sú všetci, ktorí očakávajú na Neho.**